

РЕШЕНИЕ

№ 3139

гр. София, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20211110210754 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. ХР. П. с ЕГН —————, с адрес: /АДРЕС/, срещу Наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя, на основание чл.24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена „глоба“ в размер на 7 000.00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Жалбоподателят не е доволен от атакуваното наказателно постановление и моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същият излага доводите си за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство, както и за неправилно приложение на

материалния закон, които са основание за отмяна на крайния административен акт. Жалбоподателят оспорва фактическите констатации и изводи в акта и наказателното постановление и изразява становището си за липса на административно нарушение. Счита, че е изпълнил задължението си да представи декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК пред КФН, заедно с материалите към поканата за свикване на общо събрание на акционерите /ОСА/ в „М.“ АД, ЕИК ХХХХ. Алтернативно се застъпва становище за наличие на маловажност на случая, доколкото нарушението е първо за жалбоподателя, формално по своя характер, с ниска степен на обществена опасност и от неговото извършване не са настъпили каквито и да било вредни последици. Претендира се присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. За него се явява редовно упълномощен процесуален представител, който моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Същият развива доводите си за неправилно приложение на материалния закон, като акцентира върху обстоятелството, че не е съобразена разпоредбата на чл. 231, ал. 4 от ТЗ, с оглед на която приема, че задължението по чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК възниква не от датата на провеждане на ОСА на публичното дружество, а от датата на вписването в ТРРЮЛНЦ на съответното лице като член на съвета на директорите в акционерното дружество. Алтернативно моли съда да приеме, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Въззиваемата страна – заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ чрез процесуалния си представител моли наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено като правилно и законосъобразно. Същият акцентира на обстоятелството, че ЗППЦК е специален закон, както и че законодателят разграничава избора на членове на управителните органи на публичното дружество от вписването на това обстоятелство в ТРРЮЛНЦ, поради което смята, че наказателното постановление е издадено при правилно приложение на материалния закон. В допълнение представя писмени бележки, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, след като разгледа жалбата, обсъди доводите в нея и се запозна с материалите по делото, намира за

установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение № Р – 06 – 1001 от 14.12.2020 г. на В. ПЛ. СТ., на длъжност „младши експерт“ в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ към КФН, след извършена документна проверка в КФН е установено, че „М.“ АД с ЕИК – XXXX притежава статут на публично дружество и в това си качество е адресат на разпоредбите на ЗППЦК. Членовете на управителния орган на дружеството са адресати на разпоредбата на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН – e-Register, с вх. № 10-05-4036 от 17.08.2020 г., „М.“ АД е представило в КФН покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите /РГОСА/, насрочено за 18.09.2020 г., съответно за 05.10.2020 г. при липса на кворум, на основание чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК, в чийто дневен ред е включена точка 11, от която е видно, че жалб.П. ХР. П. е предложен за избор за член на съвета на директорите /СД/ на „М.“ АД. Видно от протокола от проведеното на 18.09.2020 г. РГОСА, постъпил чрез единната електронна система на КФН – e-register, с вх. № 10-05-4696 от 23.09.2020 г., жалб.П. ХР. П. е избран за член на СД на дружеството. От момента на избора на жалб.П. за член на управителния орган на публичното дружество, който в случая е датата на провеждане на РГОСА, започнал да тече 7-дневният срок по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК, в който новоизбраният член на СД е длъжен да декларира пред Комисията обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, а именно: информация за юридическите лица, в които притежава пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокурист е; за известните му настоящи и бъдещи сделки, за които счита, че може да бъде признат за заинтересовано лице. В хода на проверката е установено, че 7-дневният срок за законосъобразното изпълнение на изискването на чл. 114б, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК е изтекъл на 25.09.2020 г. Декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК е представена в КФН с писмо, вх. № РГ-05-1293-12 от 07.10.2020 г.

Извършилият проверката експерт приел, че с непредставянето на КФН на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в 7-дневен срок от избирането му, жалб. П. ХР. П. в качеството му на член на управителния орган /СД/ на „М.“ АД е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК, както и че нарушението е извършено на 26.09.2020 г. в гр. София.

С писмо, изх. № РГ-05-1293-16/16.11.2020 г., на М.Ф., заместник - председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, жалб. П. ХР. П. е поканен да се яви в сградата на КФН за съставяне и връчване на АУАН във връзка с констатираното нарушение. В указания срок жалб. П. ХР. П. или упълномощен от него представител не се е явил в КФН, поради което на 14.12.2020 г. в негово отсъствие при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН е съставен АУАН № Р – 06 – 1001/14.12.2020 г. Същият е предявен и връчен на нарушителя на 26.02.2021 г.

Срещу акта постъпили писмени възражения по реда на чл. 44 от ЗАНН с вх. № 91-01-161 от 02.03.2021 г., в които жалбоподателят посочил, че липсва извършено нарушение, тъй като е представил декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК на КФН заедно с материалите за насроченото на 18.09.2020 г. РГОСА на „М.“ АД, вх. № 10-05-4036 от 17.08.2020 г. Отделно от това липсата на каквото и да е твърдение в АУАН относно вината за твърдяното нарушение представлявало самостоятелно основание за прекратяване на административно-наказателната преписка. Алтернативно жалбоподателят изложил доводите си, че деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на акта било издадено процесното наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г. от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя, на основание чл.24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена „глоба“ в размер на 7 000.00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Възраженията на жалбоподателя били отхвърлени като неоснователни с мотивите, че действително, сред материалите за РГОСА, изпратени на КФН

на основание чл. 115, ал. 5 от ЗППЦК, се съдържа документ с наименование „Декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК“. Документът е подписан от П.П., посочен като член на Съвета на директорите на „М.“ АД, нотариално заверен на 13.08.2020 г. и с него са декларираны обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Според наказващия орган обаче този документ съдържа неверни данни, тъй като към посочената дата лицето П.П. не е притежавало посоченото качество. Видно от текста на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК, задължението за деклариране на обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК възниква от избирането на члена на управителния орган на публичното дружество. В случая П.П. е избран за член на Съвета на директорите на „М.“ АД на 18.09.2020 г. По отношение на възражението за липсата в АУАН на описание на нарушението от субективна страна, наказващият орган приел, че в първия и последния абзац от обстоятелствената част на АУАН ясно е описано виновното поведение на нарушителя, а именно с непредставянето на КФН на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в законоустановения 7-дневен срок от избирането, П. ХР. П., в качеството му на член на управителния орган /СД/ на „М.“ АД е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК. При преценка на това дали деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН наказващият орган посочил, че видно от административно-наказателната преписка, нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Нарушението е типично за своя вид и не е извършено при смекчаващи отговорността обстоятелства. Субект на нарушението е физическо лице. От субективна страна нарушението е извършено виновно, при непредпазлива форма на вина – небрежност. П. ХР. П., в качеството му на член на управителния орган /СД/ на „М.“ АД, не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. П.П. е бил длъжен и е могъл в 7-дневен срок от избирането му за член на СД на „М.“ АД да декларира пред КФН обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1, т. 1-3 от ЗППЦК, но не е сторил това, а е извършил описаното в АУАН № Р – 06 – 1001/14.12.2020 г. административно нарушение.

Административно-наказващият орган приел също така, че при съставянето и връчването на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения или нарушения на материалния закон, които да нарушават или

ограничават правото на защита на нарушителя, поради което не са налице и основания за прекратяване на образуваното административно - наказателно производство.

След преценка на всички представени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност АНО приел за установено от фактическа и правна страна, че с непредставянето на КФН на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в законоустановения 7-дневен срок от избирането, жалб.П. ХР. П., в качеството му на член на управителния орган – Съвета на директорите на „М.“ АД, е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК. Нарушението е извършено на 26.09.2020 г. в гр. София. Нарушението на чл. 114б от ЗППЦК е обявено за административно нарушение с чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК. Предвид факта, че това е първо нарушение от този вид, извършено от П. ХР. П., наказващият орган счел, че целта на наказанието, предвидена в чл. 12 от ЗАНН, ще бъде постигната с налагане на административно наказание – глоба по чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК в законоустановения минимум в размер на 7 000 /седем хиляди/ лева.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля В. ПЛ. СТ., които съдът намира за последователни, логични и непротиворечиви, както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

От събраните по делото доказателства съдът намира, че жалб. П. ХР. П., в качеството на член на управителния орган – Съвета на директорите на „М.“ АД, не е изпълнил задължението си по чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК, в 7-дневен срок от избирането си за член на СД на „М.“ АД да представи пред КФН декларация с

обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Нарушена е разпоредбата на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК. Ето защо съдът намира, че законосъобразно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя.

Санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК предвижда, че който извърши или допусне извършване на нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2 - 6 и ал. 8 – 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв. Съдът намира, че така определената в минимален размер глоба, с оглед засегнатите обществени отношения, съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение.

Съдът не констатира допуснати, в хода на административно-наказателното производство, съществени процесуални нарушения, налагащи отмяна на атакуваното наказателно постановление. При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, са спазени отразените в ЗАНН изисквания, като същевременно съдът намира, че същите са издадени от компетентен орган. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са отразени коректно датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти.

Съдът не споделя изложените в жалбата доводи за наличие на маловажност на извършеното нарушение, доколкото в случая е налице засягане на значими обществени отношения, касаещи предмета на нарушението, поради което и обществената опасност на деянието не се явява незначителна и не следва да се приеме, че това деяние не съставлява нарушение.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за

неправилно приложение на материалния закон. Настоящият съдебен състав споделя изцяло мотивите, изложени от административно-наказващия орган в издаденото наказателно постановление, в отговор на направените от жалбоподателя възражения, поради което намира, че оспореното НП е законосъобразно и правилно и като такова същото следва да бъде потвърдено.

Неоснователни се явяват доводите на жалбоподателя, изложени пред настоящата съдебна инстанция. Разпоредбата на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК пределно ясно сочи, че задължението за деклариране на обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК възниква от момента на избирането на едно лице за член на управителния орган на публичното дружество. Предсрочното подаване на декларация, дори и със съдържанието по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, е без правна стойност, тъй като към този момент нейният подател не е имал качеството на член на управителен орган на публично дружество, съответно не е бил и субект на задължението по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК.

По въпроса за разноските по делото и с оглед неговия изход, съдът намира, че претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна, като същото съдът определя в размер на 80 лева на основание чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя П. ХР. П. с ЕГН – *****, с адрес: /АДРЕС/, на основание чл. 24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена „глоба“ в размер на 7 000.00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

ОСЪЖДА жалбоподателя П. ХР. П. с ЕГН – *****, с адрес: /АДРЕС/, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Комисията за финансов надзор на Р. България, с адрес: гр. София 1000, ул. „Будапеща“ № 16 сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____